

Reformatisch Dagblad | x link artikel ref.dag - carol... x Een schermafdruk (Print)... x

epaper.refdag.nl/2016/06/13/016/index.html

De Nederlandse staatssecretaris Wiebes van Financiën heeft op de Ecofin van 25 mei een onderonsje met de Duitse minister Schäuble van Financiën. beeld EPA, Olivier Hoslet

aanlager van economische groei en meer welvaart. Volgens Karimi is dat een hardnekkige fabel waar we van af moeten.

De neoliberale droom dat economische groei, als een rijzend tij, alle boten mee optilt, blijkt in de werkelijkheid een utopie. Menig bootje zinkt in uitsluitend economisch georiënteerde samenlevingen. De publieke opinie keert zich dan ook meer en meer tegen de huidige neoliberale wereld en benoemt wat daar mis aan is: toenemende ongelijkheid, multinationals die niet aan de belastingen willen bijdragen et cetera. Een veranderende tijdgeest? Een ethisch reveil? Een verschuiving van het primaat op eigenbelang naar meer zorg voor anderen? Laten we het hopen.

Binnen de heersende neoliberale ideologie geldt de markt als het antwoord op al onze problemen. Daardoor worden ook alle oplossingen binnen dit marktmodel gezocht. Dit model nadert zijn bankroet. Maar onze politici en

6 procent economische groei laten zien. Deze groei is echter gepaard

Laat aanschaf kleding verantwoord zijn

Consumenten zouden zich bij het kopen van kleding moeten afvragen of ze met de aankoop recht doen aan de situatie van arbeiders in de textielindustrie, betoogt **Caroline de Koning**.

De zomer staat voor de deur en in kledingzaken hangt de nieuwe collectie 'frisse' zomerkleding in zonnige kleuren en pastelinten. Heel aantrekkelijk! Je verzucht ondertussen regelmatig dat je „nodig moet gaan shoppen omdat je niets hebt om aan te trekken.“ Voordat je op pad gaat om je kledingkast te vullen met nieuwe, betaalbare „musthaves“, wil ik je voorstellen aan Damaris, een van de 4 miljoen textielarbeiders in Bangladesh.

Damaris in Bangladesh herkent jouw probleem; zij heeft slechts één jurk en die moet ook welens gewassen worden. De werkdag die voor haar ligt, baart haar echter grotere zorgen. Ze werkt gemiddeld veertien uur per dag in die grote textiel-fabriek, waar jouw stonewashed jeans of mijn fleurige lentejurkje wordt geproduceerd. De werkdruk is extreem hoog. Zij en haar vrouwelijke collega's krijgen niet het

En Damaris dan? Strekt Gods zorg zich dan niet uit naar haar, die voor een hongerloontje werkt in een kledingfabriek in Bangladesh? Of sta ik de vervulling van Zijn belofte in de weg door mijn manier van leven?

De Heere vraagt van mij niets anders dan recht te doen, goedertierenheid lief te hebben en ootmoedigheid met Hem te wandelen (Micha 6:8). God maakt Zijn principes ten aanzien van geld en bezittingen in Zijn Woord aan mij bekend: „Van Mij is het zilver en van Mij is het goud“ (Haggai 2:9). Ben ik bereid Hem zeggenschap te geven over 'mijn' geld óf ben ik baas in eigen beurs? Deze twee keuzes zijn namelijk niet verenigbaar (Mattheüs 6: 24).

Ik word bemoedigd vanuit Psalm 37:25-26: „maar ik heb de rechtvaardige nooit verlaten gezien, of zijn nageslacht op zoek naar brood. De hele dag ontfermt hij zich en leent uit, en zijn nageslacht is tot zegen.“

Als opvoeder mag je je kinderen leren dat het fijn is om te delen van jouw rijkdom, om zo recht te doen aan de naasten en zorg te dragen voor de aarde. Rentmeesterschap en zorg voor het milieu zijn thema's die een plaats moeten krijgen in de (geloofs)opvoeding.

18:56
13-6-2016

Reformatisch Dagblad | x link artikel ref.dag - carol... x

epaper.refdag.nl/2016/06/13/016/index.html

gegaan met een extreme toename in ongelijkheid.

Fabel
Extreme ongelijkheid is niet goed voor een samenleving. Het is moreel niet te verdedigen en het tast het cement van samenlevingen aan, ook op mondiale schaal. Vanuit neoliberale hoek wordt ongelijkheid echter verdedigd als een

economien weigeren dat in te zien. Dat doet te veel pijn. Daarom staan ze al een lange tijd stil. Op kleine afstandjes na.

De auteur is fiscaal econoom en filosoof. Hij is verbonden aan de Universiteit van Amsterdam en aan Tilburg University, waar hij onderzoek doet naar ethische aspecten van internationale belastingen.

loon dat ze verdienen. Wél ontvangen ze 'bonussen' in de vorm van verbaal of fysiek geweld, zoals verkrachting. Bovendien is de werkomgeving onveilig en ongezond. Als gevolg van het stof hebben de vrouwen hoofdpijn, geïrriteerde ogen, longproblemen en huidaandoeningen.

Bangladesh is na China de grootste exporteur van kleding. De loonkosten zijn er laag, en daarom is het er voor modeketens goed zakendoen. Datzelfde geldt voor Polen en Tsjecho. Premium- en luxemerken van beroemde couturiers, waarvoor je als consument diep in de buidel moet tasten, worden daar vaak onder slechte omstandigheden geproduceerd.

Er komt weliswaar meer aandacht voor de misereabele arbeidsomstandigheden in de textiel- en de kledingindustrie. Hier en daar zijn er ook verbeteringen aangebracht. Toch voel ik mij machteloos als ik de lange lijst van kledingmerken zie waarvan nu al bekend is dat zij de kleding onder misereabele omstandigheden laten produceren. Ben ik hier als christen medeverantwoordelijk voor? Mijn levensstijl heeft niet alleen invloed op mijn directe omgeving, maar ook op mens en milieu elders in de wereld!

God heeft ons de opdracht gegeven om als een betrouwbare rentmeester voor Zijn schepping te zorgen (Gen. 1:26-30). Hij vertrouwt Zijn bezit aan ons toe! In Mattheüs 6:25-32 zegt Jezus dat we niet bezorgd hoeven te zijn over voedsel en kleding. Hij zal Zelf in deze behoeften voorzien. Ik lees ook „Als wij echter voedsel en kleding hebben, zullen wij daarmee tevreden zijn“ (1 Tim. 6:8). Teverden zijn met genoeg!

„Stel kritische vragen over de herkomst van je favoriete kleding“

Ik daag de lezers uit om met dit thema aan de slag te gaan. Zet kleine stappen, stel haalbare doelen. Kies bewust: koop kleding van merken die bezig zijn de arbeidsomstandigheden te verbeteren; ook als dat consequenties heeft voor je portemonnee. Stel kritische vragen over de herkomst van je favoriete kleding.

Sponsor als gezin bijvoorbeeld een kind of een (vak)onderwijsproject in Bangladesh. Ga samen met de kinderen na wat jullie ecologische voetafdruk is en hoe je deze kunt verkleinen (voetafdruktest.wnf.nl). En het onderzoek "Wat mag een T-shirt kosten?" biedt aanknopingspunten voor een gesprek over verantwoorde kleding.

Heb je nog steeds behoefte om je garderobe aan te vullen? Laat dan bij je aankopen niet alleen het model, de kleur en de juiste maat doorslaggevend zijn. Maar vraag je allereerst af of je met deze aankoop recht doet aan Damaris!

De auteur is actief voor Generatio, een stichting die helpt Gods principes over huwelijk, gezin en opvoeding in praktijk te brengen.

chitecten en kerkenraden zich dat realiseren, zowel in het ontwerp als ook in het gebruik.

G. van de Breevaart
Nunsspeet

Boycot (II)
Dat agrarische groothandel De Boer door de gemeente Smalingerland wordt geboycot nadat de rechter een uitspraak heeft gedaan, vind ik heel ver gaan. Toch zou ik een reactie willen geven op de manier waarop het bedrijf in opspraak is geraakt. Wat doet De Boer met een personeelslid als hij ontdekt dat die ontrouw is in zijn huwelijk? Of als een van zijn personeelsleden in de privé sfeer steelt door belastingontduiking?

Gaat hij hen dan ontslaan? Waarom een man met een andere geaardheid niet willen aan-nemen? Jezus gaf een heel ander voorbeeld, toen de farizeeën dachten dat ze nu toch wel een heel grove zonden ontdekt hadden. Hij stuurde alle aanklagers van de overspelige vrouw weg door één simpele zin: Wie zonder zonde is, die mag eerst de steen gooien (Joh. 8). Laat ook mensen meedraaien die minder goed bij ons denken aansluiten, biddend dat ze jaloers gemaakt mogen worden als ze zien wat een zegen het is om in een persoonlijke relatie met God en naar Zijn geboden te leven.

Bart van den Boogaard
Dordrecht

18:51
13-6-2016